

1934 5

VERSLAG

De vaste Commissie voor de Sociale Verzekering, in wier handen dit wetsontwerp is gesteld, juicht de voorgestelde aanpassing van de loongrenzen in de sociale-verzekeringswetten aan de loonsverhoging van September jl. van harte toe.

Wel werd door enkele leden van de commissie de opmerking gemaakt, dat in feite de vaststelling van het maximumdagloon, waarnaar ten hoogste een uitkering kan worden berekend, op f 13, aan de lage kant moet worden geacht. In 1929 bijv. was dit bedrag gesteld op f 8, zodat het sindsdien met ruim 62 % is gestegen. Het loonpeil is echter sedert genoemd jaar ongeveer verdubbeld. Acht de Minister het niet billijk — zo vroegen deze leden —, het maximumdagloon van de sociale-verzekeringswetten gelijke tred met de loonstijging te doen houden en zou een desbetreffende wijziging alsnog overwogen kunnen worden?

Vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare behandeling van het wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie voor de Sociale Verzekering van oordeel, dat daarmee die behandeling voldoende zal zijn voorbereid.

Vastgesteld 23 November 1950.

SUURHOFF
DE GROOT
DE KORT
MOL
STAPELKAMP
FORTANIER—DE WIT
KIKKERT.

1934 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

(Ingezonden 30 November 1950)

Door enkele leden van de vaste Commissie voor de Sociale Verzekering werd — aldus het Verslag — de opmerking gemaakt, dat in feite de vaststelling van het maximumdagloon, waarnaar ten hoogste een uitkering kan worden berekend, op f 13 aan de lage kant moet worden geacht. In 1929 bij voorbeeld — en hier denken deze leden klaarblijkelijk aan de Ziektewet — was dit bedrag gesteld op f 8, zodat het sindsdien met ruim 62 pct. is gestegen. Het loonpeil zou echter sedert genoemd jaar ongeveer zijn verdubbeld. Gevraagd werd door eerderbedoelde leden of de ondergetekende het niet billijk acht het maximumdagloon van de sociale-verzekeringswetten gelijke tred met de loonstijging te doen houden en of een desbetreffende wijziging alsnog overwogen zou kunnen worden.

De ondergetekende merkt te dezen aanzien op, dat bij de voorgestelde verhoging van het maximumdagloon, waarnaar ten hoogste een uitkering kan worden berekend, tot f 13 aansluiting is gezocht aan de verhoging van de loongrens van f 4500 tot f 4725. Ook bij vroegere wijzigingen is dat verband tussen dagloon en loongrens zoveel mogelijk in acht genomen. Indien de verhoging van het maximumdagloon in de loop der jaren achter is gebleven bij de stijging van het loonpeil, vindt dit dan ook zijn oorzaak in de omstandigheid, dat de verhoging van de jaarloongrens zelf, van welke het al dan niet verzekerd zijn afhangt, niet gelijke tred heeft gehouden met de stijging der lonen.

Met vertegenwoordigers van de Stichting van de Arbeid is omtrent het onderhavige ontwerp van wet uitvoerig overleg gepleegd; zij konden zich met een verhoging van het maximumdagloon tot f 13 verenigen.

De ondergetekende meent dan ook, dat, mede gezien de strekking van de voorgestelde voorziening, welke onmiddellijk en rechtstreeks verband houdt met de 5 pct. loonsverhoging, thans niet moet worden overgegaan tot verdere verhoging van het dagloon.

De Minister van Sociale Zaken,
A. M. JOEKES.